

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 132.

Niedziela, 4 (16) Czerwca.

1867 r.

Wchodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach uroczystych i Niedzieliach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Pantofelach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą, od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośzenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośzenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 10. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy ukaz. — Rozkaz do zarządu cywilnego. — Postanowienie komitetu urządzającego. — Komisja rząd. spraw wewn. — Naczelnik zachodn. okręgu poczt. — Nominacja. — Zapewnienie bytu Komisarowa-Kostromskiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Zamach na życie N. Pana. — Podróż N. Pana. — Wiadomości telegraficzne. — Jarmark na wełnę. — Dolina Szwajcarska. — Różne wiadomości. — Nagła śmierć. — Słowiańscy goście (Pobyt słowian w Moskwie). — Jazygowie i Kumani. — Anglja. — Nietolerancja. — Austrja. — Amnestja. — Odjazd cesarza z Budy. — Sejm węgierski. — Wykaz aresztowanych we Lwowie. — Francja. Ciało prawodawcze. — Grecja. Naturalizacja. — Hiszpanja. Wieść o zamieszkach. — Prawo finansowe. — Meksyk. Mendez. — Prusy. Utrwalenie pokoju. — Koronacja węgierska. — Turcja. Wyjazd sultana. — Podróż sultana. — Posilki. — Zaraza. — Włochy. Komitet narodowy rzymski; cholera. — Korespondencja z Neapolu. — Wystawa powszechna w Paryżu (c. d.).

FEJLETON. — Teatra Warszawskie.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Zakład szycia bielizny p. Rejchla. — Tydzień targowy, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 3 (15) Czerwca.

Najwyższy ukaz z d. 18-go marca b. m., nadający spadkobiercy generał-lejtnanta Pecherzewskiego, Aleksandrowi Pecherzewskiemu, posiadaczowi majoratu Tkaczew w powiecie Łęczyckim, w także posiadanie folwarki Krzepice i Solca Wielka w tymże powiecie, zamieszczony był w N. 120 *Warsz. Dniw*, w ruskim tekście.

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego, N° 5, z dnia 13 (25) Maja r. b. zamieszczony jest w osobnym Dodatku do dzisiejszego numeru Dziennika.

LFEJETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Ubiegły tydzień odznaczył się nadzwyczajnymi na scenie tutejszej widowiskami. Nie mówiąc już o ostatnim koncercie siostr Délépierre, mieliśmy pierwszy w tym roku debiut balleriny wiedeńskiej, p. Couqui w Esmeraldzie — następnie zaś, również pierwszy choć może i ostatni, debiut p. Roger w operze Lucja z Lamermooru i nakoniec, benefisowe dla p. Bakalowicz przedstawienie „Młodości Muszkietarów”, dramy, w dwunastu bardzo krótkich obrazach i tyluż arcy-długich antraktach — dramy, która wytrzymała publiczność przez godzin pięć i pół, w sali wielkiego teatru, wśród atmosfery prawdziwie zwrotnikowej.

Wracając do porządku naszego repertuaru sprawozdawczego, wspomniemy najprzód o Esmeraldzie. — O samym debiucie w niej p. Couqui już wyraziliśmy zdanie w kronice warszawskiej, zaraz po wystąpieniu pierwszej baleriny wiedeńskiej; pozostają nam jednak inne ważne z tego przedstawienia szczegóły. Przedewszystkiem zanotujemy fakt, że p. Turczynowicz, syn zasłużonego niegdyś tancerza, a obecnie i zdawna już, dyrektora tutejszego baletu, którego dotąd widywaliśmy jedynie w tańcach charakterystycznych lub w pojedynczych *pas* tylko, — od niejakiego czasu przeszedł w sferę „wielkiego tańca”, i ukazuje się w

rolach głównych, tańczonych dotychczas przez obydwóch braci Tarnowskich. Widzieliśmy go już w Katarzynie, Gizelli i Esmeraldzie, trzech pierwszorzędných dramatach choreograficznych. Usuwając wszelkie porównania p. Turczynowicza z utalentowanymi jego poprzednikami w tych samych rolach, porównania niestosowne zresztą, ze względu, że pp. Tarnowscy należą do wyrobionych klasycznie i najzdolniejszych tancerzy europejskich, gdy młody ich zastępca niedawno jeszcze pracuje w dziedzinie wyższej choreografji — przyznajmy jednak, że okazał on wiele przymiotów, znamionujących talent niepospolity. Wiele jest lekkości, a nawet i gracji w tańcu p. Turczynowicza; pokonywa on trudności mechaniczne z biegłością istotną, — a i na sile nawet, nie zbywa mu zgoła. Jednakże jego gracja w pozach i w zakończeniach *pas*, lub piruetów, szczególnie zaś w podbieganiach do tancerki — ma zbyt wiele jeszcze rzutkości; braknie jej najpiękniejszej ozdoby — spokoju — chociaż ten niedostatek pokryje się z czasem, gdy p. Turczynowicz bardziej oswoi się z atmosferą wielkiego tańca. Zrobimy tu jeszcze, nie dotyczącą już tańca, lecz bardzo wpływającą na efekt roli uwagę, iż p. Turczynowicz występując w balecie „Katarzyna” ucharakteryzował swoją twarz niefortunnie i w tym względzie powinien na przyszłość zasięgać rady którego z wytrawnych artystów tutejszych. Lecz w Esmeraldzie o której dziś specjalnie mówimy, i taniec i charakte-

skie, które pobierane były przez tę Kasę w ilości rsr. 473,000 rocznie, jako też Kasom miejskim prowincjonalnym w miarę potrzeby, na zaspokojenie bieżących w r. 1867 wydatków, otwiera się kredyt do wysokości pięćset tysięcy rubli, z tem ażeby na pokrycie zaliczeń z tego kredytu obrabane były wpływy z opłat dodatkowych.

5. Zarządowi Finansowemu w Królestwie dozwala się, do czasu zapadnięcia Najwyższego Rozkazu co do wynagrodzenia miast za zniesione opłaty propinacyjne, udzielać Kasie miasta Warszawy, na przedstawienia Magistrata miasta Warszawy, co miesiąc od dnia 1 Stycznia r. b. na rachunek zwrotu z wpływów opłat dodatkowych, zasiłki odpowiednie ubytkom poniesionym przez nią w skutek zniesienia poboru opłat: konsesowej od trunków i konsumcyjnej od rzezi bydła, podług etatu na rok 1866 na sumę rsr. 473,000 dochodu rocznego.

6. Rządom Gubernialnym dozwala się także w miarę potrzeby udzielać Kasom miejskim prowincjonalnym, ze znajdujących się w Banku Polskim remanentów, niezbędne dla nich sumy na zaspokojenie bieżących wydatków.

7. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych i na Zawiadującego Zarządem Finansowym a w Królestwie. Działo się w Warszawie na 187 posiedzeniu dnia 15 Maja 1867 roku.

Namiestnik w Królestwie
Generał-Feldmarszałek (podpisano) Hrabia Berg.

Członek-Zawiadujący Czynnościami Komitetu
Urządzającego Senator (podpisano) J. Solowjew.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych, udzieliła patent na stopień wolno-praktykującego budowniczego klasy 2 ej, Budowniczemu klasy 1-ej, Anzelmowi Krysińskiemu.

Naczelnik okręgu pocztowego zachodniego podaje do wiadomości, że w zastawaniu się do ogólnego porządku istniejącego w Cesarstwie, znosi się od d. 1 (13) Września 1867 roku, przesyłanie pocztą ni frankowanej korespondencji krajowej w obrębie Królestwa Polskiego i że środek ten uznany jest tem więcej koniecznym, iż wielu z adresantów korespondencji ni frankowanej, odmawiało przyjęcia jej z uiszczeniem przypadających na dochód skarbu opłat pocztowych.

rystyka debiutanta podobały się bardzo i p. Turczynowicz, słusznie odłw w rząd pierwszych tancerzy tutejszego baletu policzonym być może. Nie małe też powodzenie miała p. Kowalska w drugiej roli tego baletu. Cały akt drugi tańczy tam ona z p. Rządzą i wykonywa trudne *pas* z właściwą sobie biegłością, siłą i wyrobieniem mechanicznem. Mówiąc tu o drugiej tancerce tutejszego baletu, notujemy zasmucający fakt, czyli wypadek, jaki spotkał jedną z najlepszych tej sfery tancerek, p. Cholewicką. Zwichnęła ona nogę podczas próby na scenie, a zwichnięcie to w połączeniu z nadwężeniem arterji — sprawiło, że p. Cholewicka na długo pozostać musi w kuracji. Balet nasz straci wiele na nieobecności tak miłej i tak utalentowanej tancerki.

O debiucie p. Roger'a w „Lucji z Lamermooru”, wolelibyśmy zamilczeć zgoła. Śpiewak ten, niegdyś ozdoba wielkich stolic europejskich, spadkobierca sławy i szkoły Nourrego i Dupreza, którego metodę i umiejętność podziwialiśmy podczas wykonania w salonie p. Kątskiego, ustępów takich, jak Erl-könig i arja z Damy białej, gdzie śpiew sam, cieniowaniem, deklamacją i ekspresją zastąpić można. Artysta ten, którego Dobrski uważał za ideał tenora przed kilkanastu laty, niepowinien już wcale ukazywać się na scenie. Smutno jest patrzeć na zupełną ruinę świetnego niegdyś gmachu! Szczególniej też w „Lucji”, gdzie rola Edgara wymaga nietylko zu-

Nominacja. — Przez rozkaz Najwyższy do zarządu wojskowego, datowany 23 maja (4 czerwca) w Paryżu, dowodzący cesarską kwaterą główną, członek rad państwa i wojennej, generał-adjutant, generał-lejtnant *Adlerberg 2 gi*, mianowany zostaje, do czasu powrotu generał-adjutanta, generała piechoty hrabiego Adlerberga 1-go, z Najwyższej udzielonego mu urlopu za granicę, dla wyleczenia się z choroby, zarządzającym ministerstwami dworu cesarskiego i dóbr koronnych, z pozostawieniem przy wszystkich innych obowiązkach i godnościach. (*Rus. Inw.*)

O zapewnieniu bytu szlachcica Komisarowa-Kostromskiego. Najjaśniejszy Pan, najlaskawiej opiekując się szlachcicem Józefem Komisarowem-Kostromskim, który w dniu 4 kwietnia 1866 roku spełnił wiadomy czyn w chwili zbrodniczego zamachu w tymże dniu na drodze życia Jego Cesarskiej Mości, z uwagi na powszechne społeczeństwo, jakie obudziło zamierzone astateńskie bytu tegoż Komisarowa-Kostromskiego stosownie do nadanych mu praw wyższego stanu w Cesarstwie, — za dobre uznać raczył przystąpić do urzeczywistnienia tego monarszego zamiaru i w tym celu przedewszystkiem zająć się zapewnieniem materialnego jego bytu. Z ściągniętych wskutek tego wiadomości, okazało się, że na kupno domu w Petersburgu dla Komisarowa zebrano dotąd prywatnych ofiar w sumie przeszło 40,000 rubli, i że prócz tego niektórzy właściciele ziemscy darowali mu grunta w ilości 2,700 desiatyn. Wiadomości te przez ministra dworu Cesarzkiego przedstawione zostały Najjaśniejszemu Panu i Jego Cesarskiej Mości, znajdując powyższą zebraną z prywatnych ofiar sumę niewystarczającą na nabycie w stolicy i takiego domu, z którego dochód, za potrąceniem niezbędnych wydatków na reparację i utrzymanie go w należyтым porządku, na ubezpieczenie od ognia i t. d. mogłyby stale zapewnić materialny byt szlachcica Komisarowa-Kostromskiego, — raczył uznać, że dla osiągnięcia tego celu pewniejszym i korzystniejszym będzie nabycie dóbr ziemskich czyniących od 4,000 do 5,000 rubli czystego dochodu rocznego, a przeto Najwyższym rozkazem: aby na kupno takiego majątku użyte były zebrane dotąd i dalsze ofiary pieniężne na zabezpieczenie materialnego bytu Komisarowa-Kostromskiego, a do tych ofiar, dodać na tenże cel z funduszów koronnych Jego Cesarskiej Mości i członków domu Cesarzkiego 30,000 rubli. Przytem Jego Cesarska Mość Najwyższym polecił raczył: 1) Niezwłocznie wyszukać dla Komisarowa-Kostromskiego dobra w najodpowiedniejszej pod względem intraty miejscowości, z zastrzeżeniem, aby nabycie tychże działaniem było podług przepisów przyjętych dla kupna nieruchomości na rzecz korony. 2) Ponieważ podobne dobra mogą przynosić stale odpowiedni dochód tylko pod warunkiem prawidłowego zarządu, do czego potrzebne są specjalne wiadomości, których szlachcic Komisarow-Kostromski w dawniejszym swym stanie nabyć nie miał możliwości; przeto, aby mające się nabyć na własność jego za powyższe ofiary prywatne i Najlaskawiej udzielone pieniądze dobra nieruchomości, jako też mogące przejść na niego skąd inąd podobnie dobra, do dalszego rozkazu Najwyższego, oddane były w zawiadywanie miejscowego zarządu dóbr koronnych przy wyznaczeniu właścicielowi stałego z tych dóbr utrzymania rocznego, które początkowo nie ma przewidywać 3,000 rubli, a reszta intraty była obracana na utworzenie kapitału zapasowego, mającego służyć na zapewnienie utrzymania właściciela w razie nieurodzaju lub innych strat w dobrach, albo też dla rozwinięcia w tychże w celu zwiększenia intraty gospodarzo-przemysłowych zakładów. 3) Aby wszystkim tym dobrom

pełnej świeżości głosu i śpiewności w wykonaniu, lecz i odpowiedniej powierzchowności aktora, p. Roger ogłoszony przez czas z tych wszystkich warunków, musiał sprawić najboleśniejsze wrażenie. Za to p. Dowiakowska podczas tego wieczoru śpiewała prześlicznie! Widoczna dyspozycja głosu i widoczniejsza jeszcze staranność w śpiewie i grze zarówno, zyskały tej artystce huczne oklaski słuchaczy.

Trzecim ważnym faktem na scenie było, jak to już nadmieniliśmy, benefisowe przedstawienie dramy „Młodość Muszkietarów”. Utwor ten, przerobiony z wybornej powieści Dumas'a, składa się z mnóstwa obrazów, dość zajmujących nawet, lecz których ekspozycja ze względu na maszynę tak się rozwleka, że widz koniecznie utracić musi ogólny efekt sztuki. Zastrzegając sobie obszerniejszy rozbiór gry artystów i samej konstrukcji dramy, do dalszych onej przedstawień, zrobimy jednak uwagę p. Chęcińskiego, że charakter Ludwika XIII tak powszechnie znany wszystkim, a nieobcy też pewnie artystyce wyższego ukształcenia i pisarzowi dramatycznemu, zupełnie inaczej pojętym i wykonanym być powinien. Zamiast ponurego i zgrzyliwego, lecz pełnego dumy i powagi monarchy, przed którym chwilami drżało wszystko i sam Richelieu nawet, choć za chwilę spadającego w gnuśną nieczynność — widzieliśmy na

scenie, jakiegoś młodzieńca, szastającego się bez najmniejszej powagi. Konieczne więcej majestatu, a mniej lekkości w wykonaniu tej roli potrzeba. Ograniczając się na tej jednej uwadze krytycznej, z powodu iż uczyniona wcześniej, zwróci uwagę tak sumiennego i ukształconego jak p. Chęciński artysty, opuszczamy resztę rozbioru, dodając tylko, że podczas tego benefisowego przedstawienia publiczność rozkuła wszystkie bilety, dozwoiliwszy kasie zamknąć się wcześniej przed rozpoczęciem spektaklu i że p. Bakałowiczowej Wiktorynie — jako benefisante — ofiarowano piękny bukiet i przyjęto ją hucznymi oklaskami, chociaż prawdziwy zrzętoł ich rozległ się przy ukazaniu się na scenie Królikowskiego, którego benefis w „Kupcu weneckim” Szekspira, niebawem ma nastąpić.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

**Warszawa,
dnia 3 (15) Czerwca.**

Powszechne zdanie, niejednokrotnie i przez nas wyrażone, iż zjazd monarchów w Paryżu, wskazując stanowczo porozumienie pomiędzy nimi, daje rękojmię trwałego pokoju, potwierdza *Nordd. A. Z.*, która w wyrażnie półurzędowym artykule, z radością oznajmia, iż doszło do skutku utrwalenie pokoju w Europie.

Według wiadomości z Kopenhagi, Danja nie jest skłonna do udzielenia żądanych przez Prusy rękojmij dla narodowości niemieckiej w północnych okęgach Szlezewigu, ewentualnie, na podstawie art. 5-go prazskiego traktatu pokoju, mogących przejść do Danji. Gabinet duński utrzymuje, że obecne prawa krajowe dostatecznie zapewniają opiekę innym narodowościom. Zdaje się jednak, iż gabinet berliński po to jedynie postawił wspomniane wyżej żądanie, aby być w możności co do niego ustąpić, a za to pozostać niewzruszonym w kwestji rozgraniczenia.

Amnestja udzielona przez cesarza austriackiego, podczas koronacji w Peszcie, dla emigrantów węgierskich, wyłączyła jednak z jej dobrodziejstw tych, którzy już po przywróceniu w Węgrzech konstytucji, agitowali przeciwko rządowi. Głównie stosowało się to wyłączenie do Kossutha. W innych prowincjach państwa austriackiego, spodziewano się rozciągnięcia i na nie amnestji węgierskiej, lecz kiedy dla tych prowincji przed kilkoma dniami udzielona została częściowa amnestja, niepodobna sądzić, aby takowa znów teraz miała być rozszerzana.

Trudności finansowe Włoch, pomimo wszelkich usiłowań, dotąd nie mogą być przewyżczone. *Italie* wykazała, że obecnie deficyt wynosi 528 milionów fran., a takowy w d. 1-m lipca zostanie znacznie powiększony przez wypłatę półrocznych kuponów od renty, zaś na 1 stycznia r. p. przekroczy wszelkie granice. Parlament nie chce zatwierdzić projektu p. Ferrara co do dóbr kościelnych, tymczasem, za pomocą

scenie, jakiegoś młodzieńca, szastającego się bez najmniejszej powagi. Konieczne więcej majestatu, a mniej lekkości w wykonaniu tej roli potrzeba. Ograniczając się na tej jednej uwadze krytycznej, z powodu iż uczyniona wcześniej, zwróci uwagę tak sumiennego i ukształconego jak p. Chęciński artysty, opuszczamy resztę rozbioru, dodając tylko, że podczas tego benefisowego przedstawienia publiczność rozkuła wszystkie bilety, dozwoiliwszy kasie zamknąć się wcześniej przed rozpoczęciem spektaklu i że p. Bakałowiczowej Wiktorynie — jako benefisante — ofiarowano piękny bukiet i przyjęto ją hucznymi oklaskami, chociaż prawdziwy zrzętoł ich rozległ się przy ukazaniu się na scenie Królikowskiego, którego benefis w „Kupcu weneckim” Szekspira, niebawem ma nastąpić.

Wczoraj, zamiast zapowiedzianego powtórzenia nowej dramy, odegrano w Teatrze Rozmaitości „Wujaszka całego świata” i „O chlebie i wodzie” gdzie zgromadzona publiczność nie mogła się nacieszyć wyborną grą Rychtera, który w roli wujaszka zawsze jest nieporównany.

Dzisiaj z powodu loterji fantowej w ogrodzie Saskim, widowiska w teatrze nie będzie.

podwyższenia podatków, nie tylko 600, ale nawet 300 milionów fran. nie możnaby uzyskać. Głównym powodem odraczania przez parlament wszystkich kombiacji rządowych co do dóbr kościelnych, była różnica w zapatrywaniu się rządu i większości parlamentu, co do zużytkowania tych dóbr. Ta ostatnia pragnęła aby państwo ciągnęło z nich wszelkie możliwe korzyści, kiedy rząd tymczasem, z powodu różnych względów, nie chce całkowicie pozbawiać duchowieństwa jego posiadłości, i pragnęła tylko, aby duchowieństwo zwrot swych dóbr okupiło 600 milionami fr. Jakkolwiek ten tajny zamiar starannie był ukryty w ostatniej propozycji p. Ferrara, wszelako przy głębszym badaniu wyszedł na jaw, co też skłoniło parlament do odmownej uchwały.

Położenie rządu włoskiego jeszcze się pogorszy, w skutek planów zagrażających całości państwa kościelnego. *Gazzetta di Torino*, już wkroczenie małej partji ochotników do prowincji Viterbo, uważa za początek wyswobodzenia Rzymu, a komitet narodowy w Rzymie ogłosił bliskie jego wyswobodzenie. Wiadomość podana przez *Etendard*, jakoby papież zamierzał przybyć do Paryża na wystawę, tem mniej jest prawdopodobną, że zaprzeczają jej dzenniki mające bliskie stosunki z stolicą apostolską.

Wbrew utrzymującym się pogłoskom o zamknięciu posiedzeń i rozwiązaniu ciała prawodawczego, *Etendard* zapewnia, iż posiedzenia tej izby nie będą zamknięte aż po uchwaleniu budżetu i praw: prasowego, o zgromadzeniach publicznych i o reorganizacji armji.

Rozkaz Escobeda co do stawienia przed sądem wojennym cesarza Maksymiljana, zdaje się wskazywać, iż chcą odebrać mu życie, a w obec reklamacji ze strony rządu washingtonskiego i innych rządów europejskich, dowódcy nie śmieją wziąć na siebie odpowiedzialności za to morderstwo. Ciekawem jest, że i Garibaldi listownie wstawił się do Juareza, za poszanowaniem życia cesarza Maksymiljana.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Nowy-Jork, 14 czerwca. Cesarz meksykański był słuchany przez tajemny sąd wojenny.

Paryż, 15 czerwca. Zapewniają, że cesarz francuzów udaje się do Berlina. Królowa angielska w przyszłym tygodniu przybędzie do Paryża.

(Correspondenz Bureau.)

* Na przyjęciu ciała dyplomatycznego przez Najjaśniejszą Panią we wtorek, w Carskim Siolu, hrabia Metaxas, poseł grecki, miał zaszczyt zakomunikować Najjaśniejszej Pani telegram, przez który rząd grecki, czyniąc się tłumaczem uczuć honoru, wynurzył głębokie oburzenie, powstałe w Grecji, skutkiem niecnego zamachu skierowanego przeciw osobie Cesarza, i złożył swe powinszowania z powodu ocalenia szacownych dni Jego Cesarskiej Mości. (*Jour. de St. Pet.*)

* W odpowiedzi na winszujący telegram słowian, podług doniesienia *Głosu*, przesłany został następny telegram z Moskwy, od tamecznego generał-gubernatora księcia Dołgorukowa, na imię członków komitetu wybranego przez słowian dla podpisania telegramu winszującego Najjaśniejszemu Panu, pp. Smolara i Prudeka. „Najjaśniejszy Pan, otrzymawszy telegram winszujący od naszych gości słowian, najwyższym rozkazem mi raczył, wynurzyć im serdeczną wdzięczność Jego Cesarskiej Mości. Proszę was, jako członków wybranego przez gości słowiańskich komitetu, do oznajmienia wszystkim naszym towarzyszom Najwyższej wdzięczności Generał-adjutant, generał-gubernator moskiewski, książę Dołgorukow.”

* *La France* pisze pod datą 12-go czerwca: Dziś słuchani byli i jutro będą słuchani świadkowie w sprawie Berezowskiego. Rany zrządzone skutkiem

(N. D. 3398).

D Z I Ś

W S O B O T Ę,

poczynając od godziny 4 z południa,

W O G R O D Z I E S A S K I M

odbędzie się Zabawa

MUZYKALNO-KWIATOWA

wraz

Z LOTERYĄ FANTOWĄ

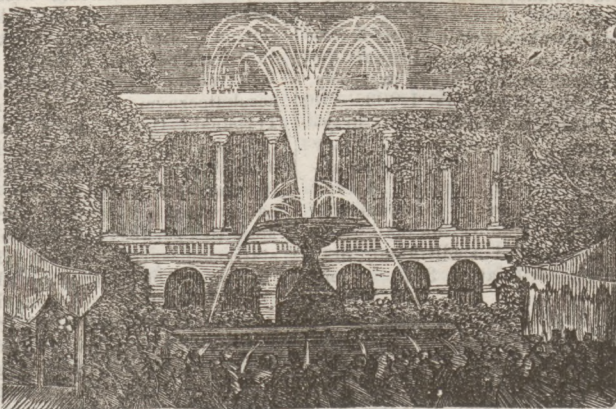
Na Dochód Ubogich

pod Opieką

WARSZAWS. TOWARZYST. DOBROczynNO.

CENA BILETÓW:

Do Loteryi kop. sr. 25—Wejścia do Ogrodu kop. sr. 25.

BLIŻSZE SZCZEGÓŁY A P SZE OGŁOSZĄ.

(N. D. 2811).

Wyłączny Skład Maszyn do szycia z fabryki Grover'a i Baker'a w Nowym Yorku, mieszczący się w Warszawie przy ulicy Wierzbowej obok hotelu angielskiego, ma zaszczyt polecić:

1. Maszyny familijne Grover'a i Baker'a, szyjące bez łośkotu szwem najmocniejszym i najelastyczniejszym, wszystkie materiały i wszystkie szwy zwyczajne (oprócz przyszycia guzika i obszycia dziurki) i ozdobne po cenie ..... Rsr. 75
2. Maszyny systemu Wheeler'a i Wilsona 70
3. „ Grover'a i Baker'a z dwóch stron sterbujące 60
4. „ ręczne 25
5. „ Wilcocka i Gibsa 50
6. „ Howego krawieckie 100
7. „ szewckie 100
8. „ Grover'a i Baker'a krawieckie 110
9. „ „ „ szewckie 110
10. „ „ „ wielkie dla wojsk 160
11. „ zupełnie nowe specjalne dla bielizniarzy, przewyższające płeknością szwa i trwałością swoją wszystkie dotąd u nas znane 85

Oprócz tego, maszyny dla rękawiczników, gorsciarzy, rymarzy, siodlarzy, czapników, tapicerów i t. p. **Obroć, trwałość i praktyczność tych maszyn poręcza Zakład Rolniczo-Przemysłowo-Leśny Ostrowskiego i S-ki** przy ulicy Senatorskiej.

(N. D. 3289)

CYGARA TRONCOS I TRABUCILLOS

po trzy kopiejek sztuka.

Między innymi, nadszedł transport tych gatunków z Rygi, zamówione partie wydawane będą codziennie, gatunki te cygar za najlepsze w tej cenie już uznane, pochodzą z fabryk: **Konstantego Kuchczyńskiego** w Rydze, który wszystkie swe wyroby na Królestwo Polskie **wyłącznie** podpiśnemu powierzył.

J. ROSENBLUM.

Plac Resursy kupieckiej Nr. 471 B., od 8 rano do 6 po południu.
Filia Składu róg Wareckiej i Nowego Świata Nr. 1253 od 8 rano do 9 wieczorem.

Tamże

WYŁĄCZNA SPRZEDAŻ NA CAŁE KRÓLESTWO

CYGAR

A. F. MÜLLERA Z PETERSBURGA.

(2—8045)

(N. D. 2189).

Nr. 1246. P. **Henrietta Lange**, z domu **Flick**, z Władysława w Polsce, twierdząc, że jej mąż gospodarz **August Lange**, w lecie 1864 r. oddał się od niej, oświadczając, iż udaje się do Rosji, i że o czy jej go więcej nie zobaczą, i że od tych czas nie troszczy się o nią, wniosła żądanie o rozwód z powodu złośliwego opuszczenia.

Dla odpowiedzenia na tę skargę, naznacza się termin na dzień 16 Lipca r. b. godz. 12, na który niewiadomy z pobytu małżonek niniejszem publicznie zostaje zawezwany, z ostrzeżeniem, iż w razie niestawienia się, utrzymywane przez skarżącą facta „in contumacia”, za rzetelne uważane będą.

Insterburg. 9 go Marca 1867 r.
Królewsko Pruski Sąd Obwodowy Wydział I.

(N. D. 3404)

H A N D E L T E N Z N A J D U J E

WYPRZEDAŻ ZUPEŁNA

TYLKO JESZCZE NA KRÓTKI CZAS

Wyprzedaż będąc znajdująca się jeszcze w zapasie towary płócienne z czysto holenderskich fabryk, za **gwarancją** i po **cenach niesłychanie niskich**; przyczem zwracamy uwagę szanownej publiczności na poniżej wyszczególnione stałe ceny:

STALE CENY.

O 8% tańsze od poprzednich, dla jak najprędzszego zbycia towarów.

	Rs.	Kp.	i wyżej
1/2 tuzina Dessertowych serwetek kolorowych kosztuje tylko	—	65	„
1/2 „ Stołowych serwetek, łokieć kwadratowy	1	15	„
1/2 „ prawdziwych chustek płóciennych	1	20	„
1/2 „ cienkich chustek batystowych	3	—	„
1/2 „ ręczników czysto lnianych	1	—	„
1 sztuka białego obrusa dwa łokcie	1	5	„
1 „ Nakrycia obrusa kolorowego	1	5	„
1 „ Cały garnitur nakrycia na 12 osób	7	50	„
1 „ prawdziwego płótna domowego	7	50	„
1 „ Belgijskiego płótna	11	—	„
1 „ Brabanckiego płótna	13	50	„
1 „ Holenderskiego płótna	14	—	„
1 „ Billenfeldzkiego płótna na 14 koszul męskich	17	—	„
1/2 „ Holenderskiej cienkiej weby na 6 koszul męskich	11	—	„
1 „ Holenderskiej cienkiej weby na 14 koszul męskich	24	—	„
1 „ cienkiego koronnego płótna na 14 koszul męskich	25	50	„

Jeszcze tylko kilka sztuk nadzwyczaj cienkiej weby holenderskiej od 40 do 70 rsr.

Czysto francuzkie szale oddają się za połowę ceny.

Nakrycia stołowe na 6, 12, 18 i 24 osób sprzedają się po cenach nader niskich.

OGŁOSZENIE WOLZANNIĘ SIA V SIA

(N. D. 2970)

KANTOR MAURYCEGO NELKEN

na Krakowskim Przedmieściu wprost b. odwachu, **wymienia** każdodziennie **na gotowiznę** wszelkie papiery publiczne wylosowane krajowe i zagraniczne; tudzież udziela wiadomości o wszelkich papierach publicznych zagranicznych i krajowych, podległych losowaniu, czy takowe zostały wylosowane lub jaka na nie padła wygrana, **tu lub za granicą**, a to za mało znaczną prowizją.

Osobom na prowincji zamieszkałym, franco zgłaszającym się, przyrzeka się prędka i akuratna ekspedycja. (4—7111)

(N. D. 2814).

Żelazne szafy bezpieczeństwa (kassy)

do przechowywania pieniędzy, kosztowności, dokumentów.

Szkafki także.
Wagi dziesiętne i setne.
Sikawki pożarowe i ogrodowe poleca

Fabryka Ostrowskiego i S-ki
(3—6484). przy ulicy Senatorskiej.

(N. D. 3292).

RZĄDCA DÓBR,

wszechstronnie wykształcony, znający dokładnie język Niemiecki i Polski, któren odbył praktykę i gospodarzył w najznakomitszych dobrach ks. Poznańskiego, **poszukuje posady**, którą i zaraz może objąć.

Blizsza wiadomość u W-go Zygmunta Dziubińskiego, ulica Chmielna Nr. 1540, naprzeciwko komory celnej. (3—8028)

(N. D. 3190).

W Krakowie przy ulicy Mikołajskiej są do **sprzedania** **Młody stare**. Dereniaki, Maliniaki biały bulgarski, z różnych lat, począwszy od roku 1761 do roku 1840, wyprzedają się **zupełnie**, można nabyć za mierną cenę; chcący nabyć, może się zemną listownie porozumieć, pod adresem **Teresa Bielecka** Nr. 450. (3—7816)